

2. Висновки за результатами проведення Моніторингу стану незалежності суддів в Україні - 2012, його обговорення на «круглому столі» та на засіданні Ради суддів України. Електронний ресурс: <http://court.gov.ua/969076/visnovki1/>

3. Закон України «Про статус суддів» від 15.12.1992 № 2862-ХІІ, що втратив чинність від 01.01.2012 року. [Електронний ресурс: <http://rada.gov.ua/>].

4. Закон України «Про суддоустрій і статус суддів» від 07.07.2010 № 2453-VI чинний, зі змінами та доповненнями станом на 28.07.2013 року. [Електронний ресурс: <http://rada.gov.ua/>].

РОЛЬ ТА МІСЦЕ НЕДЕРЖАВНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ЗАПОБІГАННІ НАРКОМАНІЇ

Вербіцький Дмитро Михайлович, курсант навчально-наукового інституту підготовки фахівців слідства та кримінальної міліції Національної академії внутрішніх справ

Існує багато поглядів на те, чому людина розпочинає вживати наркотичні засоби та психотропні речовини, проте якими б не були ці причини небезпека наркоманії ні в кого не викликає сумніву. Незаконний обіг наркотичних засобів та психотропних речовин здобуває все більшого розмаху, стає надзвичайно серйозним негативним соціальним фактором, що впливає на стан здоров'я і добробут окремих людей, розвиток суспільства в цілому тощо.

Пропорційно розповсюдженню наркоманії зростає й кількість злочинів, скоєних на їх основі, тому що крім загрози спустошення суспільного потенціалу, наркотичні засоби та психотропні речовини приводять до погіршення криміногенної ситуації у державі, створюючи порочне коло «наркотики – злочин».

Проте, на нашу думку, ефективність заходів щодо запобігання та протидії поширенню наркоманії залежить не тільки від правоохоронних органів, органів місцевого самоврядування та виконавчої влади, але й громадських організацій та благодійних фондів. Участь недержавних організацій у запобіганні наркоманії нормативно врегульована Концепцією реалізації державної політики у сфері боротьби з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів на 2002–2010 роки [1] та Програмою реалізації державної політики у сфері боротьби з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів на 2003–2010 роки [2].

Окрім фінансової та інформаційної підтримки правоохоронних органів недержавними організаціями у зазначеній сфері, необхідний і громадський контроль за діяльністю останніх за допомогою громадських наглядових рад [3]. Метою створення та роботи таких структур є: забезпечення реалізації громадянами їх конституційного права на участь у процесі державного управління та налагодження постійного діалогу з усіма соціальними групами населення та об'єднаннями громадян; координація заходів, пов'язаних з проведенням консультацій з громадськістю з питань формування і проведення державної політики, водночас рада здійснює і зворотний зв'язок, зокрема, інформує громадськість про свою діяльність, ухвалені рішення і стан їх виконання.

На сьогодні різноманітних недержавних організацій в Україні створено багато (зокрема благодійних організацій – 1002; всеукраїнських молодіжних організацій – 186 [4]), проте дівість заходів, що ними вживаються, потребує суттєвого покращання та координації з боку держави. Головною метою діяльності державних та недержавних організацій, уповноважених вживати організаційних та практичних заходів щодо запобігання наркоманії у межах компетенції, має бути: формування в суспільстві несприятливого ставлення до наркоманії як явища та підвищення ефективності існуючого механізму боротьби з її розповсюдженням; створення цілісної системи діяльності державних та недержавних організацій у сфері запобігання наркоманії та превентивних заходів, які здійснюються на регіональному та національному рівнях.

Ми вважаємо, що громадські організації та благодійні фонди мають право на участь у таких заходах, як:

– членство в громадських наглядових радах при правоохоронних органах, які є консультативно-дорадчими органами, що створюються з метою здійснення координації заходів, пов'язаних із забезпеченням проведення консультацій з громадськістю з питань формування та реалізації державної політики в сфері запобігання та протидії наркоманії;

– зміцнення матеріально-технічної бази правоохоронних органів, які безпосередньо ведуть боротьбу з незаконним обігом наркотиків, зокрема фінансування навчання та підвищення кваліфікації працівників правоохоронних органів на базі відповідних відомств зарубіжних держав з метою вдосконалення професійних навичок та обміну передовим досвідом запобігання та протидії наркоманії;

– фінансування потреб наркологічних закладів у необхідному обладнанні з метою зміцнення матеріально-технічної бази, а також розбудови мережі територіальних наркологічних об'єднань, запровадження сучасних лікувально-реабілітаційних програм;

– розроблення різних видів зовнішньої реклами, в тому числі тиражування інформаційно-просвітницьких матеріалів (буклетів, плакатів, пам'яток) із застережливими написами та розміщення їх у громадських місцях (метрополітені, іншому міському та міжміському транспорті, на залізниці тощо), публікування у засобах масової інформації матеріалів на антинаркотичну тематику, проведення конкурсів на створення художніх творів антинаркоманійної спрямованості з метою формування у свідомості громадян негативного ставлення до вживання наркотичних засобів та психотропних речовин;

– створення та показ освітніх фільмів з проблем наркоманії та СНІДу;

– участь у проведенні наукових конференцій, симпозіумів, прес-конференцій з проблемних питань запобігання та протидії наркоманії;

– участь у межах компетенції в соціально-медичній реабілітації осіб, хворих на наркоманію;

– взаємодія з відповідними недержавними організаціями зарубіжних країн у сфері запобігання наркоманії у межах компетенції.

Усі зазначені заходи повинні проводитися з урахуванням поширеності незаконного вживання наркотичних засобів та психотропних речовин як у цілому в Україні, так і в окремих регіонах зі складною наркоситуацією, а також серед певних верств населення, насамперед серед молоді, на підставі систематичних комплексних і науково обґрунтованих оцінок ситуації.

Таким чином, в Україні поки що не склалася ефективна національна система запобігання наркоманії, і вирішити це питання можна лише шляхом скоординованих та узгоджених дій держави та недержавних організацій, при чому останні мають посідати провідне місце у проведенні зазначених заходів.

СУДОВА РЕФОРМА, ЯК ВАЖЛИВИЙ ЕЛЕМЕНТ ПРАВОВОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

Пустовідко Анатолій Леонідович, студент юридично-психологічного факультету навчально-наукового інституту заочного навчання Національної академії внутрішніх справ

Розвиток правосуддя має бути спрямований, у першу чергу, на забезпечення доступності та справедливості судової процедури, незалежності, неупередженості, професіоналізму суддів, ефективності судового захисту прав і свобод громадян, законних інтересів юридичних осіб. Адже у ХХІ столітті демократична держава не може існувати без ефективної судової системи і зберігати перспективи свого розвитку.

Серед пріоритетних завдань, спрямованих на зміцнення незалежності судів, вбачається за необхідне максимально забезпечити виконання норм ст. 129 Закону «Про судоустрій і статус суддів» у частині поступового збільшення суддівської винагороди. Особливу увагу необхідно приділяти посиленню ролі органів суддівського самоврядування у бюджетному процесі, у т. ч. впровадженню спеціального порядку формування бюджету судової системи, який передбачав би внесення бюджетного запиту безпосередньо до профільного парламентського комітету, минаючи Міністерство фінансів. Це дозволить більш гнучкіше реагувати на матеріально-фінансове забезпечення потреб судів у здійсненні судочинства.

Потрібно обов'язково вжити низку заходів з метою забезпечення права громадян на справедливий і своєчасний доступ до правосуддя. Тому, що на даний момент цей доступ є обмеженим у силу різних причин (тривалість розгляду справ, не завершеність формування механізмів безоплатної правової допомоги населенню, дискомфорт, у тому числі й фізичний, зокрема, для